VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2017. gada 22. jūnijā*

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "ZUM wohl" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Atsauce uz apelācijas padomei iesniegtu un prasības pieteikumā atspoguļotu procesuālo rakstu — Pieteikuma par tiesas sēdes rīkošanu pielikumā sniegti pierādījumi

Lieta T-236/16

Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG, Zalcburga (Austrija), ko pārstāv *I. Schiffer* un *G. Hermann*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *S. Hanne*, pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 23. februāra lēmumu lietā R 1982/2015-1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt grafisku apzīmējumu "ZUM wohl" kā Eiropas Savienības preču zīmi.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] (referents), tiesneši L. Madise [*L. Madise*] un R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*],

sekretāre A. Lamote [*A. Lamote*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 10. maijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 29. jūnijā,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem uzdotos rakstveida jautājumus un to tiesas sēdē sniegtās mutvārdu atbildes,

pēc 2017. gada 9. februāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2015. gada 23. janvārī prasītāja *Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 29., 30., 32. un 43. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 29. klase: “gaļa; mājputni [gaļa]; medījumi; gaļas ekstrakti; koncentrēti gaļas buljoni; augļu ievārījumi un konservi; termiski apstrādāti augļi; saldēti augļi; žāvēti (kaltēti) augļi; augļu želejas; ievārījumi; kompoti; želejas, ievārījumi, kompoti, augļu un dārzeņu ziežamās masas; augļu salāti; vieglas uzkodas uz augļu bāzes; dārzeņu salāti; piens; piena produkti; pārtikas eļļas; eļļas un tauki; pārstrādāti dārzeņi; pārstrādāti augļi, sēnes un dārzeņi (ieskaitot riekstus un kaltētus dārzeņus); nedzīvas zivis”;

— 30. klase: “kafija; tēja; tējas maisījums; kakao; cukurs; rīsi; tapioka; sāgo; kafijas aizstājēji; milti; labības produkti; maize; konditorejas izstrādājumi, kuru pamatā ir kūku mīkla; konfektes; saldējums; ketčups [mērce]; medus; sāls; sinepes; garšvielu mērces; garšvielas; etiķi”;

— 32. klase: “alus; minerālūdens; gāzēts ūdens; bezalkoholiskie dzērieni; augļu dzērieni; sula; sīrupi dzērienu pagatavošanai; ekstrakti dzērienu pagatavošanai; sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai”;

— 43. klase: “ēdienu un dzērienu sagatavošanas pakalpojumi; ēdienu līdzņemšanas pakalpojumi; informatīvie pakalpojumi par ēdienu un dzērienu sagatavošanu”.

4 Ar 2015. gada 31. jūlija lēmumu pārbaudītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, atteica pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš 3. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem.

5 2015. gada 30. septembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu.

6 Ar 2016. gada 23. februāra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *EUIPO* Apelācijas pirmā padome apelācijas sūdzību noraidīja. Vispirms tā precizēja, ka konkrēto sabiedrības daļu veidojot vienlaikus plaša sabiedrība un specializēta sabiedrība, kas runā vācu valodā vai kurai ir vismaz pietiekamas vācu valodas zināšanas (apstrīdētā lēmuma 13. un 14. punkts). Turpmāk Apelācijas padome uzskatīja, ka saistībā ar norādītajām precēm un pakalpojumiem reģistrācijai pieteiktā preču

zīme esot aprakstoša Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, jo vācu valodas izteicienu "zum Wohl" konkrētā sabiedrības daļa uzreiz sapratīšot tādējādi, ka šīs preces un pakalpojumi veicina mērķa patērētāju labsajūtu, un ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskie elementi neļaujot novirzīt patērētāja uzmanību no ar šo izteicienu paustā cildinošā un skaidrā reklāmas ziņojuma (apstrīdētā lēmuma 15.–23. punkts). Tāpat tā uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei neesot atšķirtspējas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (apstrīdētā lēmuma 25.–32. punkts).

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— "ļaut pilnībā reģistrēt" reģistrācijai pieteikto preču zīmi kā Eiropas Savienības preču zīmi attiecībā uz reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29., 30., 32. un 43. klasē;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp *EUIPO* notikušajā procesā radušos izdevumus.

8 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasības otro prasījumu kā nepieņemamu;

— pārējā daļā prasību noraidīt kā nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 Tiesas sēdē prasītāja atteicās no sava otrā prasījuma, un par to ir izdarīta atzīme tiesas sēdes protokolā.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

Par atsauci uz apelācijas padomē iesniegtu procesuālo rakstu

10 Savā prasības pieteikumā prasītāja atsaucas uz procesuālo rakstu, kurā ir izklāstīts tās *EUIPO* Apelācijas padomē iesniegtās apelācijas sūdzības pamatojums, norādot, ka šis raksts "ir šīs prasības pamatojuma neatņemama sastāvdaļa".

11 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu un Reglamenta 177. panta 1. punkta d) apakšpunktu prasības pieteikumā ir jābūt norādītiem izvirzītajiem pamatiem un argumentiem, kā arī kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta un ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību, attiecīgā gadījumā bez citas informācijas tās pamatojumam (skat. spriedumus, 2010. gada 9. jūlijs, *Exalation*/ITSB ("Vektor-Lycopin"), T-85/08, EU:T:2010:303, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 12. novembris, *CEDC International* /ITSB – *Fabryka Wódek Polmos Łańcut* ("WISENT"), T-449/13, nav publicēts, EU:T:2015:839, 16. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2006. gada 18. jūlijs, *Rossi*/ITSB, C-214/05 P, EU:C:2006:494, 37. punkts).

12 Turklāt, lai arī prasības pieteikuma tekstu var pamatot, atsaucoties uz noteiktiem tam pievienoto materiālu fragmentiem, Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt pamatus un argumentus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi ir izmantojami vienīgi pierādījumu sniegšanas un tehniskos nolūkos (skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40. un 41. punkts un tajos minētā judikatūra; rīkojumu, 2016. gada 14. aprīlis, *Best-Lock (Europe)*/*EUIPO*, C-452/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:270, 14. punkts un tajā minētā judikatūra, un spriedumu, 2015. gada 2. decembris, *Kenzo*/ITSB – *Tsujimoto* (“KENZO ESTATE”), T-528/13, nav publicēts, EU:T:2015:921, 38. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka prasības pieteikums tiktāl, ciktāl tajā ir atsauces uz *EUIPO* iesniegtiem rakstveida dokumentiem, ir nepieņemams, jo tajā ietvertā vispārējā atsauce nav saistāma ar pašā prasības pieteikumā izvērstajiem pamatiem un argumentiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2007. gada 13. februāris, *Mundipharma*/ITSB – *Altana Pharma* (“RESPICUR”), T-256/04, EU:T:2007:46, 14. un 15. punkts, un 2015. gada 25. novembris, *Masafi*/ITSB – *Hd1* (“JUICE masafi”), T-248/14, nav publicēts, EU:T:2015:880, 14. punkts).

13 Tāda pati situācija ir tad, ja atsauce ir izdarīta uz aktu, kurš turklāt ir atspoguļots prasības pieteikuma tekstā, nenorādot nedz prasības pieteikuma pamatu izklāsta konkrētus punktus, kurus prasītājs vēlas papildināt, nedz arī attiecīgā akta rindkopas, kurās, iespējams, ir iekļauti apstākļi, kas pamatotu vai papildinātu prasības pieteikuma pamatus, jo šāda iekļaušana šajā gadījumā nekādi neatšķiras no vispārējas atsauces uz prasības pieteikuma pielikumu (šajā ziņā civildienesta jomā saistībā ar atsauci uz prasības pieteikuma tekstā iekļautu sūdzību skat. rīkojumu, 1993. gada 28. aprīlis, *De Hoe*/Komisija, T-85/92, EU:T:1993:39, 23. punkts, kas apelācijas instancē ir apstiprināts ar rīkojumu, 1994. gada 7. marts, *De Hoe*/Komisija, C-338/93 P, EU:C:1994:85, 29. punkts). Pretējā gadījumā prasītāji, vienkārši atspoguļojot pielikumus prasības pieteikuma tekstā, varētu apiet judikatūru attiecībā uz vispārēju atsauču uz pielikumiem nesaderību ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu un Reglamenta noteikumos paredzētajām formas prasībām, kas ir minētas iepriekš 11. punktā.

14 Tātad šajā lietā, lai gan Apelācijas padomei iesniegtais procesuālais raksts ir pilnībā atspoguļots prasības pieteikumā iekļautajā tiesvedības priekšvēstures izklāstā, Vispārējai tiesai nedz šajā rakstā, nedz arī prasības pieteikuma rindkopās, kurās atspoguļots šis raksts, nav jāmeklē un jāizskata argumenti, uz kuriem prasītāja varētu atsaukties, jo šādi argumenti ir nepieņemami. Tas tā ir jo vairāk tāpēc, ka minētais raksts ir sagatavots, lai apstrīdētu pārbaudītāja lēmumu, un tas nevar tikt uzskatīts par nozīmīgu, lai atbalstītu pret apstrīdēto lēmumu celto prasību.

Par pieteikuma par tiesas sēdes rīkošanu pielikumā sniegtajiem pierādījumiem

15 Prasītāja pieteikuma par tiesas sēdes rīkošanu, kas saskaņā ar Reglamenta 106. pantu tika iesniegts trīs nedēļu laikā pēc tam, kad lietas dalībniekiem bija paziņots par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu, pielikumā ir pievienojusi preču fotogrāfiju kopijas attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi un preses rakstus attiecībā uz viesmītni “Zum Wohl”, kā arī izvilkumus no vikipēdijas interneta vietnes par attiecīgajiem laikrakstiem.

16 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 85. panta 1. un 3. punktu pierādījumi ir iesniedzami pirmajā procesuālo rakstu apmaiņā un puses izņēmuma kārtā var sniegt papildu pierādījumus pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.

17 No judikatūras izriet, ka uz pierādījumu atspēkojumiem un uz pierādījumu papildinājumiem, kas iesniegti, atbildot uz pretējās puses iebildumu rakstā ietvertajiem pierādījumu atspēkojumiem, neattiecas Reglamenta 85. panta 1. punktā paredzētais noteikums par termiņa izbeigšanos. Šī tiesību norma attiecas uz jauniem pierādījumiem, un tā ir jāaplūko, ņemot vērā minētā reglamenta 92. panta 7. punktu, kurā tieši ir paredzēts, ka ir iespējams iesniegt pierādījumu atspēkojumus un papildināt

iepriekš iesniegtos pierādījumus (skat. pēc analoģijas spriedumus, 1998. gada 17. decembris, *Baustahlgewebe*/Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 72. punkts, un 2012. gada 12. septembris, Itālija/Komisija, T-394/06, nav publicēts, EU:T:2012:417, 45. punkts).

18 Šajā lietā prasītāja pieteikuma par tiesas sēdes rīkošanu pielikumā un pēc tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanas ir pirmo reizi iesniegusi iepriekš 15. punktā minētos pierādījumus, nesniedzot nekādus paskaidrojumus saistībā ar nokavējumu. Tiesas sēdē tā, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 6. februāris, *Bopp*/ITSB (Zaļa astoņstūra rāmja attēls), T-263/11, nav publicēts, EU:T:2013:61, 31. punkts un tajā minētā judikatūra), paskaidroja, ka tā nebija varējusi iesniegt šos pierādījumus prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī tās juridiskā dienesta personāla izmaiņu un vienas no tās vadītājiem dzemdību atvaļinājuma dēļ.

19 Nevar uzskatīt, ka šādi nepamatoti apgalvojumi, kas attiecas uz pilnībā iekšējām grūtībām, turklāt tādas sabiedrības gadījumā, kurai ir savs juridiskais dienests, attaisno attiecīgo pierādījumu novēloto iesniegšanu.

20 Turklāt atbildes rakstā vai šī raksta pielikumā *EUIPO* nav norādījis nevienu apstākli, kas varētu pamatot to, ka prasītājai tiktu atļauts iesniegt pierādījumus šajā tiesvedības stadijā, lai ievērotu sacīkstes principu.

21 No minētā izriet, ka prasītājas pieteikuma par tiesas sēdes rīkošanu pielikumā sniegtie pierādījumi ir atzīstami par nepieņemamiem, un tas tā ir it īpaši tāpēc, ka šie pierādījumi nav iekļauti Apelācijas padomē notikušā procesa lietas materiālos, un Vispārējās tiesas uzdevums nav pārskatīt faktiskos apstākļus, ņemot vēra dokumentus, kas tai tiek iesniegti pirmo reizi (skat. rīkojumu, 2011. gada 13. septembris, *Wilfer*/ITSB, C-546/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:574, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par lietas būtību

22 Prasības pieteikumā prasītāja ir izvirzījusi divus pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un, otrkārt, uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Tiesas sēdē tā, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu, ir precizējusi, ka ar saviem pieteikumā par tiesas sēdes rīkošanu norādītajiem argumentiem tā papildus neizvirza Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpumu, un par to ir izdarīta atzīme tiesas sēdes protokolā.

23 Tiesas sēdē prasītāja ir piebildusi, ka tā vēlas izvirzīt trešo pamatu attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, un tas ir jāizskata vispirms.

Par pamatu attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

24 Tiesas sēdē prasītāja ir norādījusi, ka apstrīdētais lēmums nesot pietiekami pamatots, jo Apelācijas padome savu vērtējumu attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo raksturu un atšķirtspējas neesamību neesot pamatojusi konkrēti saistībā ar katru no attiecīgajām precēm un pakalpojumiem.

25 Pat neesot vajadzībai spriest par šī pamata pieņemamību un debašu, kas ir balstītas uz sacīkstes principu, prasībām, ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums katrā ziņā ir pietiekams.

26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmo teikumu *EUIPO* lēmumos ir jānorāda to pamatojums. Saskaņā ar judikatūru šim pienākumam ir tāda pati piemērošanas joma kā tam, kas ir paredzēts LESD 296. pantā, un tā mērķis ir, pirmkārt, ļaut ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemta lēmuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, ļaut Eiropas

Savienības tiesai veikt lēmuma tiesiskuma kontroli (skat. spriedumu, 2004. gada 28. aprīlis, *Sunrider* /ITSB – *Vitakraft-Werke Wührmann* un *Friesland Brands* (“VITATASTE” un “METABALANCE 44”), T-124/02 un T-156/02, EU:T:2004:116, 72. un 73. punkts un tajos minētā judikatūra).

27 Tāpat ir jāatgādina, ka, lai gan lēmums, ar ko kompetentā iestāde noraida preču zīmes reģistrāciju, principā ir jāpamato attiecībā uz katru no attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, tomēr kompetentā iestāde var sniegt tikai vispārīgu pamatojumu, ja viens un tas pats atteikuma pamats tiek norādīts attiecībā uz preču vai pakalpojumu, starp kuriem ir pietiekami tieša un konkrēta saikne, kategoriju vai grupu tādā ziņā, ka tie veido preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kas ir pietiekami homogēna (spriedums, 2014. gada 16. oktobris, *Larrañaga Otaño*/ITSB (“GRAPHENE”), T-458/13, EU:T:2014:891, 26. punkts; šajā ziņā skat. arī rīkojumu, 2010. gada 18. marts, *CFCMCEE*/ITSB, C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37.–40. punkts, un pēc analoģijas – spriedumu, 2007. gada 15. februāris, *BVBA Management, Training en Consultancy*, C-239/05, EU:C:2007:99, 34.–38. punkts).

28 Šajā lietā Apelācijas padome uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme, pirmkārt, esot aprakstoša attiecībā uz pārtikas precēm, kas ietilpst 29., 30. un 32. klasē, kā arī ar pārtiku saistītajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 43. klasē, jo vācu valodas izteiciens “zum Wohl” tiekot saprasts tādējādi, ka norādītās preces un pakalpojumi veicina labsajūtu, un grafiskie elementi, kas papildina šo izteicienu, neesot pietiekami, lai novirzītu uzmanību no šī ziņojuma, un, otrkārt, tai kā šo preču un pakalpojumu parastai cildinošai norādei neesot atšķirtspējas (skat. iepriekš 6. punktu). Redakcionālās vienkāršības apsvērumu dēļ un tādu konstatējumu, kas attiektos tieši uz kādu no attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, neesamības apstākļos tā, protams, ir vairakkārt vispārīgi atsaukusies uz minētajām precēm un pakalpojumiem, minot it īpaši “pārtikas preču nozares preces un pakalpojumus” (apstrīdētā lēmuma 18. un 28. punkts). Tomēr tā, kad tas bija vajadzīgs analīzes vajadzībām, ir pielāgojusi savu pamatojumu atkarībā no tā, vai runa bija par precēm vai pakalpojumiem, un ir konkretizējusi savu pamatojumu saistībā ar minētajām precēm, sagrupējot dažas no tām atbilstoši produkta vai dzēriena veidam un atsevišķi norādot tās, kas nevarēja tikt iekļautas grupā (apstrīdētā lēmuma 20. un 21. punkts).

29 Ir jāpiebilst, ka attiecīgās preces un pakalpojumus, ciktāl tās visas ir ikdienas patēriņa pārtikas preces vai pakalpojumi, kuriem ir tieša saikne ar šādām precēm, var tikt uzskatītas par tādām, starp kurām ir pietiekoši tieša un konkrēta saikne, kā rezultātā tās veido pietiekoši vienveidīgu kategoriju, lai nodrošinātu, ka visi faktu un tiesību apsvērumi, kas veido apstrīdētā lēmuma pamatojumu, pirmkārt, pietiekoši paskaidro Apelācijas padomes argumentāciju saistībā ar katru no precēm un pakalpojumiem, kas pieder šai kategorijai, un, otrkārt, var tikt piemēroti bez atšķirības katrai no attiecīgajām precēm un pakalpojumiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 25. oktobris, *Develey* /ITSB, C-238/06 P, EU:C:2007:635, 92. punkts).

30 No tā izriet, ka nevar iebilst, ka Apelācijas padome šajā lietā būtībā būtu vispārīgi pamatojusi savu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes absolūto reģistrācijas atteikuma pamatu vērtējumu.

Par pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

31 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam netiek reģistrētas “preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku un citas preču un pakalpojumu īpašības”.

32 Atbilstoši judikatūrai Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts nepieļauj situāciju, kad tajā minētie apzīmējumi vai norādes būtu rezervēti tikai vienam uzņēmumam tādēļ, ka tie ir reģistrēti kā preču zīmes. Šīs normas mērķis tādējādi ir aizsargāt vispārējās intereses, kas prasa, lai ikviens varētu brīvi izmantot tādus apzīmējumus vai norādes (spriedumi, 2003. gada 23. oktobris, ITSB/

Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31. punkts; 2002. gada 27. februāris, *Ellos*/ITSB (“ELLOS”), T-219/00, EU:T:2002:44, 27. punkts, un 2012. gada 2. maijs, *Universal Display*/ITSB (“UniversalPHOLED”), T-435/11, nav publicēts, EU:T:2012:210, 14. punkts).

33 Turklāt apzīmējumi vai norādes, kas tirdzniecībā var tikt izmantoti, lai apzīmētu to preču vai pakalpojumu īpašības, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu ir uzskatāmi par tādiem, kas nevar pildīt preču zīmes pamatfunkciju, proti, identificēt preces vai pakalpojuma komerciālo izcelsmi, tādējādi sniedzot iespēju patērētājam, kurš iegādājas ar preču zīmi apzīmēto preci vai pakalpojumu, vēlākas iegādes gadījumā atkārtoti izdarīt to pašu izvēli, ja pieredze ir bijusi pozitīva, vai izdarīt citādu izvēli, ja tā ir bijusi negatīva (spriedumi, 2003. gada 23. oktobris, ITSB/*Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 30. punkts, un 2012. gada 2. maijs, “UniversalPHOLED”, T-435/11, nav publicēts, EU:T:2012:210, 15. punkts).

34 No tā izriet, ka, lai uz apzīmējumu attiektos minētajā tiesību normā paredzētais aizliegums, tam ir jābūt pietiekami tieši un konkrēti saistītam ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem tādējādi, lai konkrētā sabiedrības daļa varētu nekavējoties un bez pārdomām uztvert attiecīgo preču un pakalpojumu vai kādas to īpašības aprakstu (skat. spriedumu, 2014. gada 16. oktobris, “GRAPHENE”, T-458/13, EU:T:2014:891, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Turklāt ir jāatgādina, ka apzīmējuma aprakstošā rakstura vērtējums var tikt veikts tikai, pirmkārt, saistībā ar to, kā to uztver konkrētā sabiedrības daļa, un, otrkārt, saistībā ar konkrētām precēm vai pakalpojumiem (skat. spriedumu, 2005. gada 7. jūnijs, *Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft*/ITSB (“MunichFinancialServices”), T-316/03, EU:T:2005:201, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Šajā lietā Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošā rakstura uztveres ziņā konkrēto sabiedrības daļu veido vienlaikus plaša sabiedrība un specializēta sabiedrība, kas runā vācu valodā vai kurai ir vismaz pietiekamas vācu valodas zināšanas (apstrīdētā lēmuma 13. un 14. punkts).

37 Prasītāja neapstrīd Apelācijas padomes konstatējumu, ka konkrēto sabiedrības daļu veido vienlaikus plaša sabiedrība un specializēta sabiedrība, bet kritizē reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošā rakstura vērtējumu saistībā vienīgi ar vācu valodā runājošo sabiedrību vai tādu, kurai ir vācu valodas pamatzināšanas. Turklāt tā apstrīd apstrīdēto lēmumu saistībā ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskajam elementam piešķirto nozīmi, minētās preču zīmes grafisko elementu nepietiekamu ņemšanu vērā un aprakstošo saikni, kas ir tikusi konstatēta starp šo preču zīmi un ar to aptvertajām precēm un pakalpojumiem.

– Par konkrētās sabiedrības daļas valodu zināšanām

38 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka apzīmējuma, kas ietver vārdisku elementu, aprakstošais raksturs tiek vērtēts saistībā ar patērētājiem, kuriem ir pietiekamas tās valodas zināšanas, no kuras vārdiskais elements ir cēlies (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 11. jūnijs, *ERNI Electronics*/ITSB (“MaxiBridge”), T-132/08, nav publicēts, EU:T:2009:200, 34. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2014. gada 9. jūlijs, *Pågen Trademark*/ITSB (“gifflar”), T-520/12, nav publicēts, EU:T:2014:620, 19. un 20. punkts). Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkts, kurā ir noteikts, ka 1. punkts ir piemērojams arī tad, ja atteikuma pamati pastāv tikai kādā Savienības daļā, nozīmē, ka, ja preču zīmes vārdiskajam elementam aprakstošs raksturs ir tikai vienā valodā, kas tiek izmantota tirdzniecībā Savienības ietvaros, ar šo konstatējumu vien var būt pietiekami, lai [apzīmējuma] kā Savienības preču zīmes reģistrāciju uzskatītu par nepiemērotu (saistībā ar vārdisku preču zīmi skat. spriedumu, 2001. gada 20. septembris, *Procter & Gamble*/ITSB, C-383/99 P, EU:C:2001:461, 41. punkts). Turpretim, ja patērētājs, kuram ir tās valodas zināšanas, kurā vārdiskajam elementam ir nozīme, to neuztver kā aprakstošu, tad citi Savienības patērētāji, kas nesaprot šo valodu, jo mazāk uztvers to kā aprakstošu, un pret attiecīgo preču zīmi nevar tikt izvirzīts absolūts atteikuma pamats saistībā ar aprakstošo raksturu.

39 No tā izriet, ka prasītājas iebildums, ar kuru tā kritizē reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošā rakstura vērtējumu saistībā vienīgi ar vācu valodā runājošo sabiedrību vai tādu, kurai ir vācu valodas pamatzināšanas, ir jānoraida.

– Par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskā elementa nozīmi

40 Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka vācu valodas izteiciens "zum Wohl" esot parasti izmantojams teiciens, ko lieto, lai "novēlētu labsajūtu" kādai personai, un ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme tādējādi tikšot saprasta tādā ziņā, ka attiecīgās preces un pakalpojumi veicina mērķa patērētāju labsajūtu. Tā ir precizējusi, ka lielo un mazo burtu izmantošanas atšķirības, kas pastāv starp vācu valodas izteicienu "zum Wohl" un reģistrācijai pieteikto preču zīmi, neļaujot apstrīdēt šo minētās preču zīmes uztveri (apstrīdētā lēmuma 16.–18. punkts).

41 Prasītāja norāda, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais elements nevarot tikt saprasts kā tāds, kurā nozīme ir "labsajūtai", un iemesls tam esot tas, ka elements "zum" ir rakstīts ar lielajiem burtiem, bet elements "wohl" – ar mazajiem, un šis pēdējais minētais elements tātad norādot nevis uz vācu valodas lietvārdu "Wohl", kas sākas ar lielo burtu "W" un nozīmē "labsajūtu", bet uz adverbu.

42 Ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka apzīmējuma nepareiza gramatiskā struktūra nav pietiekama, lai secinātu par šī apzīmējuma aprakstošā rakstura neesamību, ja, iespējams, ar radīto atšķirību, salīdzinot ar vārdu, kas atbilst attiecīgās valodas gramatikas prasībām, reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei netiek piešķirta nozīme, kura būtu pietiekami attālināta no šī vārda nozīmes (šajā ziņā skat. spriedumus, 2005. gada 7. jūnijs, *MunichFinancialServices*, T-316/03, EU:T:2005:201, 36. punkts, un 2015. gada 2. decembris, *adp Gauselmann*/ITSB ("Multi Win"), T-529/14, nav publicēts, EU:T:2015:919, 32. punkts).

43 Šajā lietā saistībā ar vācu valodas izteicienu, kuram ir – turklāt plaši lietojama – nozīme, ja tas ir rakstīts "zum Wohl" formā, proti, "labsajūtas vēlējuma" nozīme, kas tiek pausts personai, it īpaši, uzsaucot tostu vai šķaudīšanas gadījumā, bet kuram nav nozīmes, ja adverbs "wohl", kas nozīmē "droši vien", ir pievienots vārdam "zum", vācu valodā runājošā konkrētā sabiedrības daļa uztvers pieļauto kļūdu un aizstās šajā gadījumā nepareizi uzrakstīto vārdu "wohl" ar "Wohl" (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 12. jūnijs, *MacLean-Fogg*/ITSB ("LOKTHREAD"), T-339/05, nav publicēts, EU:T:2007:172, 55. punkts).

44 Tas tā ir it īpaši tāpēc, kā Apelācijas padome ir atbilstoši norādījusi apstrīdētā lēmuma 18. punktā, ka, tā kā reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir grafiska preču zīme, lietotie lielie un mazie burti turklāt drīzāk tiks uztverti kā minētās preču zīmes vārdiskā elementa stilizēšanas paņēmiens, nevis kā tādi, ar kuriem ir paredzēts grozīt šī vārdiskā elementa nozīmi.

45 No minētā izriet, ka Apelācijas padome ir pamatoti uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais elements tiks saprasts kā tāds, kas nozīmē "labsajūtai".

– Par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafisko elementu ņemšanu vērā

46 Apelācijas padome, aprakstījusi reģistrācijai pieteikto preču zīmi veidojošos grafiskos elementus, ir uzskatījusi, ka šie elementi neesot spējīgi novirzīt patērētāja uzmanību no cildinošā un skaidrā reklāmas ziņojuma, ko pauž vācu valodas izteiciens "zum Wohl". Lai pamatotu šos apsvērumus, tā ir norādījusi, ka melns apļveida fons, kā arī tā baltās kontūras, izmantotie rakstzīmju fonti un vārdisko elementu izmērs atbilstot parastiem grafiskiem elementiem (apstrīdētā lēmuma 15. un 19. punkts).

47 Prasītāja turpretim uzskata, ka grafiskie elementi (rakstzīmju fonti, fons, krāsu spēle), ievērojot to neparasto un kreatīvo raksturu, esot pietiekami, lai kopumā piešķirtu apzīmējumam raksturu, kas nav pilnībā aprakstošs. Turklāt tā iebilst, ka Apelācijas padome neesot pietiekami pamatojusi savu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafisko elementu vērtējumu.

48 No judikatūras izriet, ka, lai novērtētu apzīmējuma, kas ietver vārdiskus un grafiskus elementus, atšķirtspēju, noteicošais jautājums ir noskaidrot, vai šie grafiskie elementi novirza attiecīgā patērētāja uzmanību no ziņojuma, ko reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais elements pauž attiecībā uz konkrētām precēm un pakalpojumiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2014. gada 9. jūlijs, “gifflar”, T-520/12, nav publicēts, EU:T:2014:620, 24. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 10. septembris, *Laverana*/ITSB (“BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG”), T-571/14, nav publicēts, EU:T:2015:626, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma 19. punktā Apelācijas padome ir veikusi tieši tādu analīzi, pārbaudot katra no reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskajiem elementiem parasto vai neparasto raksturu, un no tā ir secinājusi, ka tie neļauj novirzīt patērētāja uzmanību no ziņojuma, kas tiek pausts ar šo preču zīmi (skat. iepriekš 46. punktu). Tātad tai šajā ziņā nevar tikt pārmesta pamatojuma nepietiekamība.

50 Turklāt Apelācijas padome ir pamatoti uzskatījusi, ka grafiskie elementi nenovirza vācu valodā runājošās konkrētās sabiedrības daļas uzmanību no ziņojuma, kas ir saistīts ar labsajūtu un kas izriet no reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskā elementa.

51 Apļveida formas melnais fons un apļi, kas veido tā kontūras, atbilst ģeometriskai pamatformai, kā arī parastam ietvaram (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, “BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG”, T-571/14, nav publicēts, EU:T:2015:626, 20. punkts). Tāpat arī abu vārdisko elementu lieluma atšķirība, kā arī attiecībā uz šiem abiem elementiem izmantotie dažādie rakstzīmju fonti ir pamats tam, ka patērētāja uzmanība tiktu pievērsta vārdam “Wohl” un tātad – labsajūtas idejai. Visbeidzot, melnā un baltā krāsa tiek bieži izmantotas, lai pievērstu patērētāju uzmanību (spriedums, 2015. gada 3. decembris, *Infusion Brands*/ITSB (“DUALTOOLS”), T-648/14, nav publicēts, EU:T:2015:930, 30. punkts), un šajā lietā, izceļot vārdisko elementu “zum wohl”, kas ir rakstīts baltā krāsā uz melna fona, tās veicina šī elementa nozīmes pieaugumu. Tādējādi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskie elementi, pat aplūkojot tos kopumā, nenovirza konkrētās sabiedrības daļas uzmanību no ziņojuma, ko pauž vācu valodas izteiciens “zum Wohl”.

52 Tādējādi iebildumi attiecībā uz pamatojuma nepietiekamību un kļūdu vērtējumā, ņemot vērā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskos elementus, ir jānoraida.

– Par saikni starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un attiecīgajām precēm un pakalpojumiem

53 Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme esot attiecīgo preču un pakalpojumu “kvalitatīva un tātad – aprakstoša norāde”, jo konkrētā sabiedrības daļa nekavējoties un bez pārdomām sapratīšot, ka attiecīgās pārtikas preces veicina patērētāju labsajūtu un ka attiecīgie pakalpojumi tiek piedāvāti patērētāju labsajūtai (apstrīdētā lēmuma 20.–23. punkts).

54 Prasītāja norāda, ka ziņojums ar nozīmi “labsajūtai” nesniedzot nekādu konkrētu norādi par šādi apzīmēto preču un pakalpojumu kvalitāti un tādējādi neaprakstot nevienu minēto preču un pakalpojumu īpašību.

55 Ir jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā “kvalitāte” attiecas arī uz cildinošiem jēdzieniem, kas apraksta precēm vai pakalpojumiem raksturīgas īpašības, tomēr ar nosacījumu, ka pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp šo kvalitātes norādi un attiecīgajām precēm un pakalpojumiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada

9. decembris, *Earle Beauty*/ITSB (“SUPERSKIN”), T-486/08, nav publicēts, EU:T:2009:487, 33., 37. un 38. punkts; 2015. gada 28. aprīlis, *Saferoad RRS*/ITSB (“MEGARAIL”), T-137/13, nav publicēts, EU:T:2015:232, 47. un 48. punkts).

56 Šajā lietā, tāpat kā ir norādījusi Apelācijas padome (apstrīdētā lēmuma 22. punkts), ir uzskatāms, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītās 29., 30. un 32. klasē ietilpstošās pārtikas preces un dzērieni, tā kā tās ir paredzētas patēriņam uzturā, var “dot labumu ķermenim un pauž arī rūpes par garu”, tas ir, veicina labu veselību un tātad – ne vien fizisku, bet arī psiholoģisku labsajūtu. Tāda pati situācija ir saistībā ar 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kas tāpat ir norādīti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā un ir saistīti ar pārtikas precēm, jo ar pārtikas preču un dzērienu vai informācijas par šo pārtikas preču un šo dzērienu sagatavošanu sniegšanu tie arī var veicināt to saņēmēju labu veselību un labsajūtu.

57 No minētā izriet, ka iepriekš 56. punktā minētā attiecīgo preču un pakalpojumu kvalitāte var tikt uzskatīta par šo preču un pakalpojumu, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, īpašību, kas no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa ir viegli atpazīstama, un ka saprātīgi ir jāuzskata, ka minētā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteikto preču zīmi faktiski uzskatīs par kādas no attiecīgo preču un pakalpojumu īpašībām aprakstu.

58 Pretēji tam, ko norāda prasītāja, šajā ziņā nav nozīmes faktam – pat ja tiktu pieņemts, ka tas ir pierādīts, – ka ne visi pārtikas produkti un ne visi dzērieni veicina patērētāja labsajūtu. Tas, ka apzīmējums ir aprakstošs tikai attiecībā uz daļu no precēm vai pakalpojumiem, kas ietilpst kategorijā, kura kā tāda ir iekļauta reģistrācijas pieteikumā, nav šķērslis tam, ka šī apzīmējuma reģistrācija tiek atteikta, jo tādā gadījumā, ja attiecīgais apzīmējums tiktu reģistrēts kā Savienības preču zīme attiecībā uz minēto kategoriju, nekas neliegtu tā īpašniekam to izmantot arī saistībā ar šīs kategorijas precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tas ir aprakstošs (skat. spriedumu, 2008. gada 9. jūlijs, *Reber* /ITSB – *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (“Mozart”), T-304/06, EU:T:2008:268, 92. punkts un tajā minētā judikatūra). Tātad Apelācijas padomei nevar tikt pārmests, ka apstrīdētā lēmuma 22. punktā tā būtu nonākusi pretrunā pati sev, apgalvojot, pirmkārt, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem ir aprakstoša un, otrkārt, ka ne visi pārtikas produkti un ne visi dzērieni veicina labsajūtu.

59 Tāpat nav nozīmes prasītājas apgalvojumam, saskaņā ar kuru labsajūtas ziņojums attiecoties uz visām precēm un pakalpojumiem, ko iegādājas patērētājs, jo pēdējais minētais iegādājoties tikai preces un pakalpojumus, kas dod tam labumu un tādējādi veicina viņa labsajūtu. Apgalvotais apstāklis, ka visas preces un pakalpojumi tiek pirkti tāpēc, ka tie veicina patērētāju labsajūtu, neizslēdz, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei, kas pauž tieši šādu labklājības ziņojumu, var būt aprakstošs raksturs saistībā ar attiecīgās pārtikas nozares precēm un pakalpojumiem.

60 Visbeidzot, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo raksturu tāpat neļauj apstrīdēt prasītājas tiesas sēdē apgalvotais apstāklis, ka Austrijā esot tikusi reģistrēta preču zīme, kas ir identiska tai, kura ir pieteikta reģistrācijai šajā lietā. Līdzās tam, ka prasītāja nekādi nav pierādījusi sava apgalvojuma patiesumu un ka tā ir atzinusi, ka Austrijas preču zīme ir reģistrēta pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, ir jāatgādina, ka *EUIPO* un – attiecīgā gadījumā – Savienības tiesai nav saistoši dalībvalstu līmenī pieņemtie lēmumi, pat ja tā tos var ņemt vērā, un ka nevienā Regulas Nr. 207/2009 normā *EUIPO* vai – prasības gadījumā – Vispārējai tiesai nav uzlikts pienākums sasniegt rezultātus, kas būtu identiski valsts iestādes vai tiesas līdzīgā situācijā sasniegtajiem rezultātiem (skat. spriedumu, 2015. gada 15. jūlijs, *Australian Gold*/ITSB – *Effect Management & Holding* (“HOT”), T-611/13, EU:T:2015:492, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 No tā izriet, ka iebildums, ar kuru tiek apstrīdēta pietiekami tieša un konkrēta saikne starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, un tādējādi arī pamats attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu ir jānoraida pilnībā.

Par pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

62 Kā izriet no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta, lai apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi, pietiek ar to, ka ir piemērojams kāds no absolūtajiem atteikuma pamatiem (spriedumi, 2002. gada 19. septembris, *DKV*/ITSB, C-104/00 P, EU:C:2002:506, 29. punkts, un 2015. gada 7. oktobris, Kipra/ITSB (“ΧΑΛΛΟΥΜΙ” un “HALLOUMI”), T-292/14 un T-293/14, EU:T:2015:752, 74. punkts).

63 Tādējādi, tā kā saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem no iepriekš aplūkotā pamata izskatīšanas izriet, ka reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam ir aprakstošs raksturs Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un šis pamats jau pats par sevi attaisno apstrīdēto reģistrācijas atteikumu, tad katrā ziņā nelietderīgi ir izskatīt pamata attiecībā uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu pamatotību (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2008. gada 13. februāris, *Indorata-Serviços e Gestão*/ITSB, C-212/07 P, nav publicēts, EU:C:2008:83, 28. punkts).

64 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

65 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 22. jūnijā.

[Paraksti]